

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI
WYCHOWAWCZE I PRZEJAWIAJĄCYM AGRESJĘ
W ŻŁOBKU GMINY SIEMIATYCZE**

Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 2809.),
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. z 2020 r. poz. 1604.).
- Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2023 poz. 204).

Agresja to zamierzone działanie, którego celem jest wyrządzenie komuś lub czemuś szkody, straty lub bólu. Czynności agresywne polegają na postępowaniu niezgodnym z normami i zasadami współżycia w grupie, społeczeństwie. Z tego punktu widzenia agresja jest rezultatem niewykształcenia pożądanych form zachowań lub wykształceniem zachowań niepożądanych.

Za agresywne uznaje się dziecko, które:

- wywołuje konflikty
- bije inne dzieci, osoby dorosłe
- przezywa, przedrzeźnia, wyśmiewa, czyni złośliwe uwagi
- niszczy lub uszkadza przedmioty
- jest aroganckie w stosunku do dorosłych i rówieśników
- brutalnie narzuca kolegom swoje zdanie, formy zabawy
- w zachowaniu prezentuje wrogość, nienawiść do ludzi, zwierząt, przedmiotów itp.

Cele procedury:

1. Budowanie u dzieci systemu wartości i wzmocnienia orientacji w tym, co dobre, a co złe, w zakresie kształtowania u dzieci odporności emocjonalnej koniecznej do racjonalnego radzenia sobie w nowych i trudnych sytuacjach oraz w zakresie rozwijania umiejętności społecznych, które są niezbędne w poprawnych relacjach z dziećmi i dorosłymi.
2. Eliminowanie agresji jako zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci korzystających ze świadczeń żłobka.
3. Usprawnienie i zwiększenie skuteczności oddziaływań wychowawczych wobec dzieci wykazujących objawy zagrożenia niedostosowaniem społecznym.
4. Uświadomienie rodzicom dziecka ich roli w procesie wychowawczym i wypracowanie metod współpracy pomiędzy żłobkiem a rodzicami w pokonywaniu trudności wychowawczych.
5. Zapobieganie zachowaniom niepożądanym dzieci, w szczególności o charakterze powtarzalnym.
6. Wskazanie działań zapobiegawczych (profilaktycznych) oraz naprawczych (korekcyjnych) w stosunku do zachowań dzieci sprawiających trudności wychowawcze.

Zakres procedury

Niniejszy dokument reguluje zasady postępowania opiekunów i innych pracowników wobec dziecka przejawiającego agresywne zachowania w żłobku

Do znajomości procedury zobowiązani są wszyscy pracownicy placówki oraz rodzice i opiekunowie prawni dzieci.

I. Reguły postępowania doraźnego wobec przejawów agresji:

1. Zarówno każdy opiekun, jak i inny pracownik żłobka zobowiązany jest do przeciwstawiania się przejawom agresji ze strony dzieci.
2. Podejmując interwencję wobec agresywnego dziecka, należy dążyć do zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim dzieciom, a także sobie.
3. Reakcja wobec przejawów agresji powinna być adekwatna do skali zagrożenia spowodowanego agresją, jak również do okoliczności zdarzenia, wieku i stopnia rozwoju sprawcy.
4. Podejmując interwencję wobec agresywnego dziecka, należy powstrzymać się od przejawiania w stosunku do niego agresji fizycznej i słownej (nie należy: obrażać dziecka, zawstydząć go ani oceniać; ocenie podlega zachowanie, a nie osoba). Reakcja powinna być stanowcza, a przekaz słowny prosty i jasny.

5. Użycie siły fizycznej, jako środka przymusu jest ostatecznością w przypadku konieczności powstrzymania dziecka przed zadaniem ciosu innej osobie, w celu rozdzielenia bijących się dzieci, czy pozbawienia dziecka niebezpiecznego przedmiotu, jeśli odmawia ono jego dobrowolnego oddania.
6. Po zdarzeniu opiekun przeprowadza rozmowę z dzieckiem przejawiającym zachowania agresywne mającą na celu opisanie zdarzenia, odwołanie do kodeksu grupowego w celu ustalenia poprawnego zachowania, uzyskanie od dziecka informacji o zrozumieniu przebiegu rozmowy i oczekiwań opiekuna.
7. Dzieci, przeciwko którym skierowana była agresja, powinni zostać otoczeni opieką, a w razie doznania przez nich krzywdy powinna im zostać udzielona pomoc i wsparcie. Jednocześnie opiekun zapewnia pozostałym dzieciom opiekę dając im poczucie bezpieczeństwa.
8. Osoba podejmująca interwencję, niebędąca opiekunem grupy, do której uczęszcza agresywne dziecko, informuje o zdarzeniu opiekuna, sporządza notatkę ze zdarzenia, którą przekazuje do podpisu rodzicom.
9. Opiekun przeprowadza rozmowę z dzieckiem agresywnym w celu wyjaśnienia powodów niewłaściwego zachowania.
10. Opiekun zawiadamia o zdarzeniu dyrektora oraz rodziców dzieci poszkodowanych poprzez:
 - opis zdarzenia (fakty), - informację, jakiej pomocy udzielono dziecku, jak się obecnie czuje.
11. Fakt agresywnego zachowania dziecka powinien być zgłoszony bezpośrednio rodzicowi odbierającemu w danym dniu dziecko ze żłobka.
12. W przypadku powtarzających się sytuacji, dyrektor przy udziale opiekunów przeprowadza rozmowę z rodzicami dziecka przejawiającego zachowania agresywne, z przebiegu której spisana zostaje notatka służbowa.

II. Reguły postępowania systemowego wobec dziecka sprawiającego trudności wychowawcze i przejawiającego agresję:

1. Opiekun grupy w ramach działań profilaktycznych omawia z rodzicami wszystkich dzieci wzajemne relacje między żłobkiem a środowiskiem rodzinnym dziecka, obowiązki w zakresie współdziałania w procesie wychowawczym oraz zakres odpowiedzialności za zachowanie dziecka.
2. Opiekun podejmuje działania wychowawcze zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązywania problemów dziecka.
3. W przypadku powtarzających się przejawów agresji i innych zachowań powodujących trudności wychowawcze nauczyciel przeprowadza z rodzicami dziecka rozmowę, w której

omawia problem. Informuje ich o dotychczas podjętych działaniach ukierunkowanych na korekcję niepożądanych zachowań dziecka oraz o zaplanowanych działaniach wychowawczych. Zobowiązuje rodziców do współpracy w realizacji przedstawionych czynności i wskazuje zadania możliwe do podjęcia w środowisku rodzinnym dziecka. Działania te opiekun dokumentuje notatką służbową.

4. Opiekunowie zobowiązani są do wspomagania rodziców w pracy wychowawczej z dzieckiem, m.in. poprzez doradztwo w zakresie dobrych praktyk wychowawczych, wskazanie odpowiedniej literatury, proponowanie odpowiednich zabaw i ćwiczeń do realizacji w środowisku rodzinnym, przekazanie informacji o instytucjach wspomagających rodzinę.
5. Opiekun dziecka sprawiającego trudności wychowawcze podejmuje działania w celu organizacji dla niego oraz ewentualnie także dla jego rodziców form pomocy psychologiczno-pedagogicznej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
6. W razie niemożliwości przezwyciężenia trudności wychowawczych, wynikającej z braku współpracy ze strony rodziców dziecka lub z innych zaniedbań obowiązków rodzicielskich, rada rozważa poinformowanie o sytuacji sądu rodzinnego.